

Не дрѣми, Кждро.

Много бавно

164.

— „Не дрѣми, Кждро, не дрѣми!“
— „Не дрѣма, бае, не дрѣма,
Но ми се мрежатъ очитѣ,
Че съмъ правила седѣнка.
Кола борина изгорихъ,
Мжжко огърле наплетохъ,
Деветъ вретена препредохъ
И съмъ си либе чакала.“

Твойто сърце камъкъ ли е?

Бавничко

165.

— „Либе, либе, първо либе,
Какъ се страйвашъ, та не дойдешъ?
Твойто сърце камъкъ ли е,
Да би камъкъ, пръснало би.“
— „Либе, либе, първо либе,
Нали знаешъ, че съмъ ратай?
Денемъ седя на дюкянче,
Вечеръ пася врано конче.“
— „Либе, либе, първо либе,
И туй ли да те науча:
Забий колче, вържи конче,
Па си ела на седѣнка.“